

VEU CATALANA

LLIBERTAT * JUSTICIA SOCIAL * FEDERACIO EUROPEA

Any IV

Mèxic, D. F., 15 Abril 1961

Núm. 34

El Jocs Florals de la Llengua Catalana a l'Alguer

AQUEST any, els Jocs Florals de la Llengua Catalana, que encara no es poden celebrar a Catalunya, es celebraran a la vila catalana de l'Alguer amb un Cos de Mantenedors format per escriptors del Principat, del País Valencià i de les Illes. Hem de lamentar que no s'hagin tingut en compte els germans del Rosselló i els Comtats que avui depenen de l'Estat francès.

El renaixement cultural i lingüístic català d'aquests darrers anys a L'Alguer és un dels fenòmens més sorprenents dels temps que vivim. A desgrat de l'ocupació militar que pateixen les terres catalanes que viuen sotmeses a l'actual Estat espanyol, és extraordinari que s'hagi produït una renaixença com l'algueresa. Potser només té explicació en l'estat d'esperit de la selecció d'algueresos que han produït aquesta mena de miracle, fidels a la més noble tradició de la llengua materna i als postulats del nou moviment cultural europeu.

Els germans algueresos que han fet possible aquest miracle cultural, tan lluny de Catalunya i de les altres terres catalanes, mereixen el recolzament més fraternal de part nostra i ens hem d'imposar el deure de correspondre al seu interès i fidelitat al nostre idioma comú. L'intercanvi cultural, el foment de les biblioteques catalanes i de les edicions alguereses en català, la incorporació dels escriptors catalans de l'Alguer a les col·leccions de llibres catalans, valencians i balears, haurà d'anar seguida, el dia de demà, d'una atenció especial de part de les nostres corporacions públiques per tal de donar un major impuls a totes aquestes activitats que, en les circumstàncies actuals, hem de realitzar per iniciativa particular o de grup i per aportacions, sempre migrades, econòmicament.

Però que ningú no confongui aquest deure cultural català amb drets polítics de cap mena. Cal recordar als romàntics admiradors de l'antic impe-

LES Corts espanyoles amb les quals el general Franco pretén disfressar el seu sistema despòtic de govern, van aprovar l'any passat, la compilació del Dret Civil català per tal de convertir-lo en un apèndix del Codi civil espanyol.

Ningú no pot creure en la bona fe d'aquesta decisió, perquè és evident que el cap de l'Estat espanyol ha cercat només un efecte polític, aparentant un respecte que no sent per a les nostres institucions de Dret Civil. Les felicitacions al dictador són d'un servilisme i d'una manca de dignitat impròpies de persones i d'entitats catalanes, que semblen oblidar totes les vexacions que ha sofert i segueix sofrint el poble català per part del tirà que ells aplaudeixen. No fa pas gaire que el mateix Col·legi d'Advocats de Barcelona, havia de protestar contra l'abús de poder de les autoritats espanyoles i la seva repressió inhumana d'un acte d'afirmació patriòtica al Palau de la Música Catalana.

A l'hora d'aplicar pràcticament el decret d'incorporació del nostre Dret Civil tothom podrà adonar-se de com serà inoperant de fet. L'aplicació del Codi Civil espanyol seguirà essent obligatòria i el nostre Dret tindrà, en el millor dels casos, el caràcter de supletori, quan no hi hagi una norma «general» prevista.

Només hi ha una forma correcta de resoldre la qüestió, i és mitjançant la vigència íntegra i exclusiva de les nostres institucions jurídiques, que no hem de permetre que siguin desvirtuades ni diluïdes. A més, cal modernitzar una gran part del dret consuetudinari català i que el nou Codi respongui a la necessitat social del moment. Per damunt de tot, cal que siguin organismes i juristes catalans els que redactin les noves normes, sense intervenció aliena i amb l'aprovació exclusiva de Catalunya a través dels seus estaments autènticament representatius.

Cal, per tant, sortir al pas d'una maniobra que no té altre objecte que des-nacionalitzar un dels elements bàsics de l'estructura jurídica tradicional del nostre poble, amb la mateixa sistemàtica mala fe amb què l'Estat espanyol ha anat atacant tots els angles de la nostra personalitat col·lectiva, tractant de destruir la nostra cultura, dispersar la nostra indústria i fomentar un corrent immigratori que creï un problema demogràfic difícil de resoldre.

Demanem als catalans que creuen sincerament que això és un acte amistós de l'Estat espanyol i una concessió interessant per a Catalunya, que reflexionin i vegin la veritable intenció del gest, el seu abast i les seves conseqüències. No podem concebre un acte de defensa del nostre sistema jurídic per part d'aquells que han conculcat l'essència mateixa del nostre Dret natural d'homes lliures i de nació sobirana; d'aquells que únicament per la força de les armes han destruït les nostres formes pròpies de govern i han imposat el seu Estat hegemònic.

rialisme català, que els germans algueresos s'alçaren més de quatre vegades contra els catalans de la conquesta i que tota acció encaminada a ressucitar la política imperial catalana de l'antigor mereixeria la més enèrgica protesta i cauria en el més lamentable ridícol.

Acceptem en el que representa i en el que val la fidelitat espiritual dels algueresos més conscients del seu passat al nostre idioma i a la nostra cultura. I agraïm a un dels més il·lustres representants dels algueresos conscients d'avui —Rafael Catardi, president de la Comissió Organitzadora

dels Jocs Florals d'aquest any— el que ha dit fa pocs dies en una carta particular relacionada amb la celebració de la nostra Magna Festa Literària Nacional: «Amb la manifestació del 10 de Setembre l'Alguer vol fer saber al món que Catalunya és sempre alta i viva i honorable en l'esperit, en la cultura, en el seu just anhel de llibertat. Vol també dir als catalans que segueixin units i fidels a la Pàtria com l'Alguer, per molts de segles, ha estat i és fidel a les tradicions i a la llengua catalanes».

INDÍBIL.